

Архієпископу достоинство Патріаршеско приобрѣо. Када е пакъ о-бое полуціо, насмѣло се униі и отбаціо ню.“ Съчинитель вышепоманѣтыа книшкы е нѣкои си Атанасъ Несковичъ и чѣрпалъ е отъ съчинениа Г. Райча и другихъ. Онъ казва само *Сказую* — сказажть, нѣ кой и гдѣ не показва. Види са чи никой не е доказалъ това нѣщо съ тѣчны и необоримы доказательства, то есть, чи было униа въ Българиѣ, зато и говори такъ уничтожительно.

Отъ сичкы вышейзложени ные видимы, чи униа не было въ Българиѣ, нѣ това отъ послѣ са впросѣло въ Папищашкы писаниа за другъ тѣхнѣ цѣль. Нѣ сега са ражда въпросъ за съществуащихъ днѣсь въ Българиѣ западнаго вѣройсповѣданіа Българъ, носащихъ има *Павликианъ*, отъ когы сѣ' остали тии въ Българиѣ, и защо носжть има Павликиани? Въ вышепоманѣтое изложение *Униа* съчинитель казва: „Сама Българиа кои то сега брой повѣчъ отъ пять милиона Славено-Българско население има само до 50 хылади Българъ, при католицы, кои то сѣ' извѣстны подъ названиее *Павликиане*. Нѣма „сомнѣние, че обръщение то въ католичество на тые отсѣпници отъ „православие то почнѣло е еще отъ сближение то Іоанново съ Римскѣ тѣ цркъвѣ.“ — Съчинитель изложениа *Униа* самъ себѣ противорѣчи. Той са стараетъ отъ една странѣ да докажи, чи Іоанново мнимо зближение съ Папѣ не было отъ религиозно убѣждение Іоанна, нѣ отъ гражданскы обстоятельствоа и рѣчь *Униа* са тълкува въ замѣчание: „Униа е присоединение на православнѣ една цркъвѣ подъ „духовнѣ тѣ власть на Римъ-Папа, безъ да приеме догмати-ти на католическо то вѣройсповѣдание.“ Това кѣту са стараетъ да докажи и рѣчь *Униа*, кѣту са тълкува какъ то видѣхмы, нѣ е ли гавно противорѣчие, да казва чи познатии подъ иманемъ *Павликиани* Българи сѣ' отъ него врѣма остали въ павликианство?! Ны видимы чи Павликиани нѣ-сѣ' *Униати* съ папскѣ чѣркъвѣ, нѣ сѣ' чисти католици папищаша, по сичкѣ обшырность католикизма! . . . А въ книжицѣ *Синодикъ царя Бориса* рѣкопись XIV вѣка издадена съ замѣчаниа отъ истаго съчинителя на рускы языкъ пиши така:

„Обращеніе Болгаръ въ христїанскую вѣрѣ, нахатое крещеніемъ князѣ „Борисѣ и его семенства, не было обращеніемъ всенароднымъ, и нзъ исторїи „русскихъ свидѣтельствъ мы видимъ, какихъ трѣдовъ стоило Борисѣ, если „не къ народѣ, то по краинен мѣрѣ въ своен семьѣ утвердить спасительное „ученіе вѣры христовѣн. Мзыуники, упорно отстанкавшіе ложное ученіе сво- „ихъ предковъ, какъ видно нзъ свидѣтельствъ І. Екзарха, были довольно „знахителны. Къ томѣ обстоятельствохъ присоединилась и борба между Рни- „скимъ престоломъ и константинопольскимъ патріархомъ, борба нахатаѣ па-